

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ Ing. F. J. a 2/ D. J.**, bývajúcich v B., zastúpených advokátkou Mgr. A. A., so sídlom v B., proti žalovanej **O. B., s.r.o.**, so sídlom v B., zastúpenej JUDr. L. B., advokátom so sídlom v D., **o nahradenie vyhlásenia prejavu vôle**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 14 C 103/2001, o dovolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2009 sp.zn. 3 Co 138/2009, rozhodol

t a k t o :

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2009 sp.zn. 3 Co 138/2009 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 10. novembra 2006 č.k. 14 C 103/2001-184 zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali nahradenia vyhlásenia vôle žalovaného. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dom, v ktorom žalobcovia užívajú byt na základe nájomnej zmluvy z X., nemá charakter bytového domu. Žalovanému nevznikla preto povinnosť byt žalobcom odpredať v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. apríla 2009 sp.zn. 3 Co 138/2009 odvolanie žalobcov smerujúce proti vyššie uvedenému rozsudku okresného súdu odmietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odvolaním napadnutý rozsudok bol právnenému zástupcovi žalobcov doručovaný na adresu B. opakovane 27. a 28. decembra 2006, pričom zásielka bola dňa 28. decembra 2006 uložená na pošte. Účinky náhradného doručenia v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p. nastali po troch dňoch od jej uloženia, t.j. 2. januára 2007 v pondelok, keďže posledný deň lehoty pripadol na nedeľu. Pätnásťdňová lehota na podanie

odvolania začala plynúť dňa 3. januára 2007 a uplynula 17. januára 2007. Žalobcovia podali odvolanie až 22. januára 2007. Odvolací súd preto ich odvolanie ako oneskorene podané odmietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podali včas dovolanie žalobcovia. Žiadali rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a pokračovať v konaní o podanom odvolaní. Podľa dovolateľov im odvolací súd svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Uviedli, že doručovanie rozsudku prvostupňového súdu sa neuskutočnilo v súlade so zákonom, keďže rozsudok bol doručovaný ich zástupcovi JUDr. P. K. na nesprávnu A.B., hoci súd mal vedomosť o zmene adresy ich zástupcu. Žalobcovia mali zato, že účinky doručenia rozsudku okresného súdu nenastali tak, ako to ustálil odvolací súd, a teda, že odvolanie podali v zákonom stanovenej lehote.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok je prípustný.

Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie účastníka vždy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu alebo konanie, ktoré mu predchádzalo, trpí vadou uvedenou v ustanovení § 237 písm. f/ O.s.p., t.j., ak účastníkovi bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

Vo všeobecnosti pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Medzi práva, ktoré procesné predpisy účastníkom občianskeho súdneho konania priznávajú patrí nepochybne aj právo na preskúmanie vecnej správnosti prvostupňového rozhodnutia v inštančnom konaní odvolacím súdom na základe včas podaného riadneho opravného prostriedku za predpokladu, že jeho podanie zákon nevyklučuje. Podľa ustálenej súdnej praxe sa za odňatie možnosti konať pred súdom považuje aj taký postup, keď odvolací súd odmietne odvolanie ako oneskorene podané podľa § 218

ods. 1 písm. a/ O.s.p., hoci pre také rozhodnutie neboli splnené zákonné podmienky (porovnaj rozhodnutie uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov SR pod č. 23, ročník 1994).

Podľa dovolacieho súdu v preskúmvanej veci o takýto prípad ide.

Postup súdu pri doručovaní písomností určených do vlastných rúk adresáta, ktorý nebol zastihnutý, je upravený v ustanovení § 47 ods. 2 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia platí, že ak nebol adresát písomností, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku do troch dní od uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Úpravou tzv. náhradného doručenia v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p. zákonodarca sledoval cieľ odstrániť prípady právnej neistoty spôsobenej nepreberaním zásielok adresátom. Pre vznik fikcie doručenia zakotvenej v citovanom ustanovení je predpísané súčasné splnenie viacerých podmienok, ktoré sú stanovené kumulatívne; preto ak z nich nie je splnená čo i len jedna, neuplatní sa fikcia doručenia v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p. Medzi tieto podmienky patrí aj skutočnosť, že zásielka je doručovaná na adresu, na ktorej sa adresát v čase jej doručovania zdržuje.

V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že v čase doručovania rozsudku súdu prvého stupňa bol zástupcom žalobcov advokát JUDr. P. K.. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 8. novembra 2006 oznámil, že sa zmenila jeho adresa na doručovanie na novú adresu a to B., (zápisnica č.l. 181 spisu). Ako vyplýva z doručenky založenej v spise (č.l. 189), okresný súd napriek tomu zásielku, obsahom ktorej bol rozsudok prvostupňového súdu, doručoval na pôvodnú adresu zástupcu žalobcov B.. Keďže prvostupňový rozsudok nebol doručovaný na adresu, na ktorej sa právny zástupca žalobcov v čase doručovania zdržiaval, nebola splnená jedna z podmienok tzv. náhradného doručenia v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd preto nemohol v tomto prípade uplatniť fikciu doručenia podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia. Na tomto závere nemení nič ani skutočnosť, že napokon zásielku prevzal splnomocnenec. Navyše, z doručenky nie je

zrejme, že sa jedná o advokátskeho koncipienta alebo iného pracovníka, ktorý boli u advokáta žalobcov v čase doručovania pracovne činný a advokát ich poveril prijímaním zásielok (§ 48 ods. 5 O.s.p.). Odvolací súd dospel teda k nesprávnemu záveru, že v danej veci účinky doručenia rozsudku okresného súdu nastali 2. januára 2007 a následne, že žalobcovia podali odvolanie oneskorene (účinky by nastali až doručením rozsudku zástupcovi žalobcu na jeho správnu adresu).

Dovolatelia preto opodstatnene namietajú, že im postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Uvedená procesná vada zakladá vždy prípustnosť dovolania a zároveň je aj dôvodom, pre ktorý dovolací súd musí napadnuté rozhodnutie zrušiť.

So zreteľom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a tiež o trovách dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. septembra 2010

JUDr. Ladislav. G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová